

הַלְבוֹת בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ

יֵשׁ בְּכָלֶלֶן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת שְׁתֵּי מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פָּרֹטֶן: (א) שְׁלֹא יִכְנֹס כּוֹהֵן שְׂכּוֹר לַמִּקְדָּשׁ; (ב) שְׁלֹא יִכְנֹס לוֹ כּוֹהֵן פְּרוּעַ רֹאשׁ; (ג) שְׁלֹא יִכְנֹס לוֹ כּוֹהֵן קָרוּעַ בְּגָדִים; (ד) שְׁלֹא יִכְנֹס כּוֹהֵן בְּכָל עֵת אֶל הַהִיכָל; (ה) שְׁלֹא יֵצֵא כּוֹהֵן מִן הַמִּקְדָּשׁ בְּשַׁעַת עֲבוּדָה; (ו) לְשַׁלַּח טְמֵאִים מִן הַמִּקְדָּשׁ; (ז) שְׁלֹא יִכְנֹס טְמֵא לַמִּקְדָּשׁ; (ח) שְׁלֹא יִכְנֹס טְמֵא לְהֵרֶב הַבֵּית; (ט) שְׁלֹא יִשְׁמַשׁ טְמֵא; (י) שְׁלֹא יִשְׁמַשׁ טָבוֹל יוֹם; (יא) לְקַדֵּשׁ הָעוֹבֵד יָדָיו וְרַגְלָיו; (יב) שְׁלֹא יִכְנֹס בַּעַל מוֹם לְהִיכָל וּלְמִזְבֵּחַ; (יג) שְׁלֹא יַעֲבֹד בַּעַל מוֹם; (יד) שְׁלֹא יַעֲבֹד בַּעַל מוֹם עוֹבֵר; (טו) שְׁלֹא יַעֲבֹד זָר. וּבְאֹר מִצְוֹת אֵלּוּ בַּפָּרָקִים אֵלּוּ.

הַלְבוֹת בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ פָּרָק א

א. כָּל כּוֹהֵן הַכֹּהֵן לְעֲבוּדָה אִם שָׁתָה יַיִן, אָסוּר לוֹ לְהִכְנֹס מִן הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָנִים; וְאִם נִכְנָס וְעָבַד, עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה, וְחַיִּב מִיתָה בְּיָדֵי שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמָר "וְלֹא תִמָּתוּ" (ויקרא י, ט): וְהוּא שִׁישְׁתָּה רְבִיעִית יַיִן חֵי בְּבֵת אַחַת, מִיַּיִן שֶׁעָבְרוּ עָלָיו אַרְבָּעִים יוֹם; אֲבָל אִם שָׁתָה פָחוֹת מִרְבִּיעִית יַיִן, אוֹ שָׁתָה רְבִיעִית וְהִפְסִיק בָּהּ, אוֹ מִזְגָּה בְּמִים, אוֹ שִׁשְׁתָּה יַיִן מִגָּתוֹ בְּתוֹךְ אַרְבָּעִים, אִפְּלוּ יֵתֵר מִרְבִּיעִית פָּטוּר, וְאִינוּ מַחֲלִיל עֲבוּדָה.

ב. שָׁתָה יֵתֵר מִרְבִּיעִית מִן הַיַּיִן אֶף עַל פִּי שֶׁהָיָה מְזוּג, וְאֶף עַל פִּי שֶׁהִפְסִיק וְשָׁתָה מְעַט מְעַט חַיִּב מִיתָה, וּפּוֹסֵל הָעֲבוּדָה.

ג. הֵיךְ שְׂכּוֹר מִשָּׂאֵר הַמִּשְׁכָּרִין, אָסוּר לְהִכְנֹס לַמִּקְדָּשׁ; וְאִם נִכְנָס וְעָבַד, וְהוּא שְׂכּוֹר מִשָּׂאֵר הַמִּשְׁכָּרִין אִפְּלוּ מִן הַחֵלֶב אוֹ מִן הַדְּבָלָה הָרִי זֶה לֹוֶקָה, וְעֲבוּדָתוֹ כְּשֶׁרָה: שְׂאִין חַיִּבִּין מִיתָה, אֲלֹא עַל הַיַּיִן בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה; וְאִין מַחֲלִיל עֲבוּדָה, אֲלֹא שְׂכּוֹר מִן הַיַּיִן.

ד. וּכְשֶׁם שֶׁאָסוּר לְכוֹהֵן לְהִכְנֹס לַמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַשְּׂכָרוֹת, כֹּךְ אָסוּר לְכָל אָדָם בֵּין כּוֹהֵן בֵּין יִשְׂרָאֵל לְהוֹרוֹת כְּשֶׁהוּא שְׁתוּי; אִפְּלוּ אֲכָל תְּמָרִים אוֹ שָׁתָה חֵלֶב, וְנִשְׁתַּבֵּשָׁה דַּעְתּוֹ מְעַט אֶל יוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְלֹהוֹרֹת, אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (ויקרא י, יא). וְאִם הוֹרָה בְּדָבָר שֶׁהוּא מִפְּרֹשׁ בְּתוֹרָה, עַד שִׁידְעוּהוּ הַצְּדוּקִיִּים מִתֵּר: כְּגוֹן שֶׁהוֹרָה שֶׁהִשְׁרִץ טְמֵא, וְהִצְפִּידָע טְהוֹר, וְהִדָּם אָסוּר, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה.

ה. וּמִתֵּר לְשְׂכּוֹר לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאִפְּלוּ הִלְכוֹת וּמִדְּרָשׁוֹת וְהוּא, שְׁלֹא יוֹרָה. וְאִם הָיָה חָכֵם קְבוּעַ לְהוֹרָאָה לֹא יִלְמַד, שֶׁלְּמוּדוֹ הוֹרָאָה הִיא.

ו. שָׁתָה כִּדֵּי רְבִיעִית בְּלֶבֶד, וְהָיָה בָּהּ מִים כָּל שֶׁהוּא, אוֹ יִשֵּׁן מְעַט, אוֹ הֵלֵךְ כִּדֵּי מִיל כָּבֵד עָבַר הַיַּיִן, וּמִתֵּר לְעָבַד. אֲבָל אִם שָׁתָה יוֹתֵר מִרְבִּיעִית, אִפְּלוּ מְזוּג שִׁנֵּית מְעַט אוֹ הִדְרֹךְ מוֹסִיפִין בְּשְׂכָרוֹתוֹ; אֲלֹא יִשְׁתָּה לְפִי הַשְּׂכָרוֹת, עַד שְׁלֹא יִשָּׂאֵר מִשְׂכָּרוֹתוֹ שׁוֹם דְּבָר בַּעוֹלָם.

ז. אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר מִתְרִין לְשִׁתּוֹת יַיִן בְּלִילוֹת, אֲבָל לֹא בִּימֵי שַׁבָּתָן: וְאִפְּלוּ שָׂאֵר בְּתֵי אֲבוֹת שֶׁלְּמִשְׁמֵר, שְׂאִין עֲבוּדָתָן הַיּוֹם שֶׁמָּא תִּכְבַּד הָעֲבוּדָה עַל אֲנָשֵׁי בֵּית אָב שְׁלִיּוֹם, וְיִצְרְכוּ לְאַחֲרִים מֵאֲנָשִׁי

מִשְׁמָרָן לְסִיעֵן. וְאֲנָשֵׁי בֵּית אָב שְׁלֹאֹתוֹ הַיּוֹם, אֲסוּרִים לְשִׁתּוֹת
בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלַּיְלָה שְׁמָא יִשְׁתָּה בַּלַּיְלָה וַיִּשְׁכֵּם לַעֲבֹדְתּוֹ,
וַעֲדִין לֹא סָר יָינוֹ מֵעָלָיו.

ח. כָּל כּוֹהֵן שְׂיֻדַּע מְאִיזָה מִשְׁמָר הוּא, וּמְאִיזָה בֵּית אָב הוּא,
וַיֻּדַּע שְׁבֹתֵי אֲבוֹתָיו, קְבוּעִים הֵן בְּעִבּוּדָה הַיּוֹם אֲסוּר לֹא לְשִׁתּוֹת
כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם; הִיָּה יוֹדַע מְאִיזָה מִשְׁמָר הוּא, וְאִינוֹ מְפִיר בֵּית
אָב שְׁלֹא אֲסוּר לְשִׁתּוֹת כָּל אוֹתָהּ שְׁבֹת שְׁמִשְׁמָרְתּוֹ עוֹבְדִין בָּהּ.

ט. לֹא הִיָּה מְפִיר מִשְׁמָרְתּוֹ, וְלֹא בִּתְּי אֲבוֹתָיו הָדִין נוֹתֵן שְׁאֲסוּר
לְשִׁתּוֹת יֵין לְעוֹלָם; אֲבָל תִּקְנָתוֹ קִלְקַלְתּוֹ, וְהָרִי הוּא מִתֵּר לְשִׁתּוֹת
תָּמִיד שְׁאִינוֹ יָכוֹל לַעֲבֹד, עַד שְׁיִקְבַּע בְּבֵית אָב שְׁלֹא וּבְמִשְׁמָרְתּוֹ.

י. כּוֹהֵן שְׂגֵדֵל שְׁעָרוֹ, אֲסוּר לֹא לְהַכְנִס מִן הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָנִים. וְאִם
נִכְנַס, וְעָבַד חֵיב מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם כְּשֹׁפֹר שְׁעָבַד: שְׁנֵאמַר "וַיֵּין
לֹא-יִשְׁתּוּ, כָּל-כֹּהֵן; וְרֹאשָׁם לֹא יִגְלַחוּ, וּפָרַע לֹא יִשְׁלַחוּ" (ראַה
יחזקאל מד, כ-כא) מֵה שְׁתּוּי יֵין בְּמִיתָהּ, אִף מְגִדְלֵי פָרַע בְּמִיתָהּ.
וְאִין פְּרוּעֵי הָרֹאשׁ מַחֲלָלִין עֲבוּדָה אִף עַל פִּי שֶׁהוּא בְּמִיתָהּ,
עֲבוּדְתּוֹ כְּשֶׁרָהּ.

יא. כָּשֶׁם שְׁאִין הַכּוֹהֲנִים מְזַהְרִין עַל הַיֵּין, אֲלֹא בְּשַׁעַת בִּיאָה
לְמִקְדָּשׁ כִּךְ אִין אֲסוּרִין לְגִדֵּל פָּרַע, אֲלֹא בְּשַׁעַת בִּיאָה לְמִקְדָּשׁ.
כִּמְה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּכוֹהֵן הַדִּיּוֹט. אֲבָל כּוֹהֵן גָּדוֹל אֲסוּר לְגִדֵּל
פָּרַע וְלִקְרַע בְּגָדָיו לְעוֹלָם, שְׁהָרִי תָּמִיד הוּא בְּמִקְדָּשׁ; וְלִכְךָ
נֵאמַר בּוֹ "אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרַע, וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם" (ויקרא כא, י).

יב. כִּמְה הוּא גָּדוֹל הַפָּרַע: שְׁלוּשִׁים יוֹם כְּנָזִיר שְׁנֵאמַר בּוֹ
"גִּדֵּל פָּרַע, שְׁעָר רֹאשׁוֹ" (במדבר ו, ה), וְאִין נִזְרוֹת פְּחוּתָהּ
מִשְׁלוּשִׁים יוֹם; לְפִיכָךְ כּוֹהֵן הַדִּיּוֹט הַעוֹבֵד, מְגַלַּח מִשְׁלוּשִׁים
יוֹם לְשְׁלוּשִׁים יוֹם. וְאֲנָשֵׁי מִשְׁמָר אֲסוּרִין לְסַפֵּר וּלְכַבֵּס בְּשִׁבְתָּן,
כְּדִי שְׁלֹא יַעֲלוּ לְמִשְׁמָרָן כְּשֶׁהֵן מְנוּלִין, אֲלֹא מְגַלְחִין וְרוֹחֲצִין
וּמְכַבְּסִין, קֹדֶם שְׁיַעֲלוּ.

יג. מִי שְׁשָׁלְמָה מִשְׁמָרְתּוֹ בְּתוֹךְ הָרֶגֶל, מִתֵּר לְגַלַּח בְּרֶגֶל; אֲבָל
אִם שְׁלְמָה בְּעָרֵב הָרֶגֶל, אִינוֹ מְגַלַּח אֲלֹא בְּעָרֵב הָרֶגֶל.

יד. דִּין קְרוּעֵי בְּגָדִים, וְדִין פְּרוּעֵי רֹאשׁ אֶחָד הוּא, שְׁנֵאמַר
"רֹאשֵׁיכֶם אַל-תִּפְרְעוּ וּבְגְדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ, וְלֹא תִמְתּוּ" (ויקרא
י, א) הֵא אִם עָבַד וְהוּא קְרוּעַ בְּגָדִים, חֵיב מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם, אִף
עַל פִּי שְׁעֲבוּדְתּוֹ כְּשֶׁרָהּ, וְלֹא חֲלָלָהּ.

טו. יִרְאֶה לִי שְׁכָל כּוֹהֵן הַכֹּהֵן לַעֲבוּדָה אִם נִכְנַס מִן הַמִּזְבֵּחַ
וּלְפָנִים, וְהוּא שְׁתּוּי יֵין, אוֹ שְׁכּוֹר מִשְׁאֵר הַמִּשְׁכְּרִין, אוֹ פְּרוּעַ
רֹאשׁ, אוֹ קְרוּעַ בְּגָדִים כְּדֶרֶךְ שְׁקוּרְעִין עַל הַמֵּתִים אִף עַל פִּי
שְׁלֹא עָבַד עֲבוּדָה, הָרִי זֶה לוֹקָה: הוּאִיל וְהוּא רְאוּי לַעֲבוּדָה,
וְנִכְנַס בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה מְנוּל כָּכָה, וְהָרִי הוּא מְזַהֵר שְׁלֹא יִכְנַס
לוֹקָה.

טז. וְדִין הַנִּכְנַס כָּכָה מִן הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָנִים, וְדִין הַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶחָד
הוּא. פִּיצָד: כְּגוֹן שִׁשְׁתָּה רְבִיעִית יֵין בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, אוֹ
קָרַע בְּגָדָיו שָׁם, וַיֵּצֵא לוֹקָה; וְכֵן אִם עָבַד בִּיצִיאָתוֹ, חֵיב מִיתָהּ.

יז. וְכֵן אֲסוּר לְכָל אָדָם, בֵּין כּוֹהֵן בֵּין יִשְׂרָאֵל, לְהַכְנִס לְמִקְדָּשׁ
כְּלוּ מִתַּחֲלַת עֲזָרַת יִשְׂרָאֵל וּלְפָנִים, כְּשֶׁהוּא שְׁתּוּי יֵין, אוֹ שְׁכּוֹר,
אוֹ פְּרוּעַ רֹאשׁ דֶּרֶךְ נוּוֹל, אוֹ קְרוּעַ בְּגָדִים אִף עַל פִּי שְׁאִינוֹ
בְּאִזְהָרָה: שְׁאִין זֶה כְּבוֹד וּמוֹרָא לְבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שְׁיִכְנַס

לו מְנוּל. אֲבָל יִשְׂרָאֵל שֶׁגִּדֵּל שְׁעָרוֹ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מַחְלָפֶת, וְלֹא
הָיָה דֶּרֶךְ נוּוֹל הָרִי זֶה מִתָּר לְהַכְנִיס לַעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל.